

כניסת שבת	צאת שבת	ירושלים
16:55	17:47	בני ברק
16:51	17:43	חיפה
16:55	17:47	באר שבע

פרשת תרומה

מחלוקת מצד

הרה"ג חגי שושן שליט"א, יועץ הלכתי לרב הראשי נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, ראש בית ההוראה "שערי הלכה ומשפט", וראש תחום לימודי טוענים רבניים וטוענות רבניות במרכז י.ג.ר.

בפרשתנו וַיִּדְבֹּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה" מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי.

ידועה היא שאלת כל המפרשים מדוע נאמר "ויקחו לי" היה צריך לומר "ויתנו לי" תרומה?

וראיתי קושיא זו ונזכרתי מעשה ששמעתי בלמדי בשיבת ולוזין. מעשה בגאון ישראל מאור הגולה מרן ר' חיים סולובייצק זצוק"ל שיצא למינסק להצלת הישיבה ששקעה בחובות גדולים. שם נמצאו שני גבאי ישיבת ולוזין המופלגים בתורה ויראת שמים ונדיבות הלב, הרב זלדוביץ זצ"ל והרב פינס זצ"ל. הרב סולובייצק סר אל בית הרב זלדוביץ וסיפר לו את מטרת בואו. הסכום הדרוש היה די גדול, והרב זלדוביץ הבטיח לנסות לגייס את הכסף. בינתיים ישב הרב סולובייצק ללמוד בביתו של הרב זלדוביץ. כעבור זמן מה שאל הגר"ח סולובייצק את הרב זלדוביץ מה נשמע בדבר אספת הכסף להצלת הישיבה, ויען הרב זלדוביץ שכבר יש בידו מחצית הסכום. הרב סולובייצק שמח מאד ושב אל לימודו, כעבור ירח ימים שאל אותו שנית מה בדבר מותר הכסף, ויען הרב זלדוביץ שכבר נמצא בידו כל הסכום. הרב סולובייצק שמח שמחה גדולה ויצא ללווזין ופרע את חובות הישיבה. לאחר זמן קצר באו הנדיבים הרב זלדוביץ והרב פינס ללווזין, להתדיין לפני הגר"ח סולובייצק. התובע היה הרב פינס, היות והוא שותף להרב זלדוביץ בכל עסקיו. עכשיו, כשהקרה ה' לפני שותפו הרב זלדוביץ עסק טוב שכזה להצלת ישיבת ולוזין,

והוא נתן את כל הכסף מכיסו, תובע הרב פינס ממנו מחצית העסק הזה, ומוכן לתת לו מחצית הסכום שהוציא על זה. כאשר נודע להגר"ח סולובייצק שהרב זלדוביץ נתן את כל הסכום הגדול הזה מכיסו, שאל אותו אם כן, למה החזקת אותי בביתך יותר מירח ימים ולא נתת לי תכף את הסכום הדרוש? ע"ז ענה הרב זלדוביץ בפשטות; וכי דבר קל הוא לקחת מן הכיס סכום גדול כזה? רבות עמלתי לכבוש את תאוות הממון שבלב כל אדם לתת את המחצית ואח"כ ניהלתי מלחמה פנימית עד שפעלתי לתת גם את המחצית השנייה! התשובה הברורה הזאת היא שהאירה את עיני בפירוש דברי התורה קחו מאתכם - שיפעלו כל אחד ואחד על עצמו לתת את תרומת ה' ביד רחבה, נמצא שכל אחד היה מעשה - שלוקח מעצמו, ועושה שנותן בעצמו - את הצדקה. (אזנים לתורה-לר' זלמן סורוצקין)!

ודקדק הכתוב ואמר ויקחו לי תרומה ולא אמר ויתנו לי תרומה, כי עיקר השכר מה שיש לו לאדם בעוה"ז בממונו הוא מה שנותן לצדקה, כי גם מי שיש לו ממון הרבה, אין הממון שלו רק הממון מונח אצלו. זה דומה לחתיכה גדולה של סוכר המונחת בארגז סגור, וזבוב אחד ג"כ סגור בתיבה והולך על הסוכר ואוכל ממנה כמה שירצה, היכול הזבוב להתפאר שהוא עשיר ויש לו הרבה? מאחר שהוא סגור בתיבה וגם אין בכוחו ליטול כל הסוכר לעצמו מה יעזור לו הסוכר, כן העשירות שיש לאדם היא רק מונחת אצלו ולא שהיא שלו, ורק הסך שנותן לצדקה הוא שלו ממש (בית הלוי).